

Poznań, dnia 5 lutego 2013r.

**ZARZĄD KRAJOWY
ZWIĄZKU ZAWODOWEGO SZCZEGÓLNEGO
NADZORU PODATKOWEGO I AKCYZY**

adres do korespondencji:

IZBA CELNA w POZNANIU
ul. Krańcowa 28, 61-037 Poznań
e-mail: mirosław.salata@op.pl
tel. kom. 515-251-115

tylko elektronicznie

Pan
Jacek Kapica
Szef Służby Celnej
Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
ul. Świętokrzyska 12
00-916 Warszawa

SZANOWNY PANIE MINISTRZE!

Zarząd Krajowy Związku Zawodowego Szczególnego Nadzoru Podatkowego i Akcyzy w nawiązaniu do wcześniejszej korespondencji (nasze pismo z dnia 10 grudnia 2012r, znak: ZZSZNPIA-I-5/2012/PS i Pańskiej odpowiedzi z dnia 9 stycznia 2013 roku, numer SC6/066/1/12/3525) dotyczącej wypłaty środków na jednorazowe zagospodarowanie (art. 85 ustawy o Służbie Celnej), uprzejmie informujemy, że w przedmiotowej sprawie zapadły już pierwsze sądowe wyroki, korzystne dla wnoszących o zasądzenie w/w środków.

Wyrokiem z dnia 3 października 2012r., sygn. akt IVP 305/12 Sąd Rejonowy w Legnicy Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zasądził od strony pozwanej Izby Celnej we Wrocławiu wskazaną tam kwotę tytułem środków na zagospodarowanie i w uzasadnieniu orzekł, iż zgodnie z treścią przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009r. o Służbie Celnej (Dz. U. nr 68, poz. 1323 ze zm.) stosunek służbowy funkcjonariusza celnego powstaje w drodze mianowania na podstawie zgłoszenia się do służby albo w drodze przekształcenia się stosunku pracy pracownika korpusu służby cywilnej. W drugim przypadku członek korpusu służby cywilnej może otrzymać propozycję pełnienia służby w Służbie Celnej i w terminie 7 dni od jej otrzymania składa pisemne oświadczenie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia propozycji. Taką propozycję otrzymał powód i ją przyjął. Wobec powyższego bezsporne jest, iż zgodnie z art. 99 ust. 7 ustawy jego dotychczasowy stosunek pracy przekształcił się w stosunek pracy na podstawie mianowania. Wykładnia językowa tego przepisu pozwala przyjąć, że stosunek mianowania nawiązuje się automatycznie poprzez spełnienie w/w warunków (złożenie propozycji i pisemne oświadczenie o jej przyjęciu). Przekształcenie stosunku pracy w stosunek służbowy następuje więc ex lege już w momencie przyjęcia przez powoda propozycji na piśmie, przy czym przekształcenie następuje z datą wskazaną w teźże propozycji. W ocenie Sądu powód stał się funkcjonariuszem służby stałej w Służbie Celnej z dniem 1 lipca 2010 roku, bez względu na to czy

dostał akt mianowania czy też nie, choć powód oczywiście dostał akt mianowania potwierdzający dokonany już fakt przekształcenia jego stosunku pracy w stosunek służbowy. Podkreślić należy, iż ścisła interpretacja przepisów cyt. ustawy o Służbie Celnej w żaden sposób nie różnicuje praw i obowiązków funkcjonariuszy służby stałej ze względu na sposób w jaki nawiązany został ich stosunek służbowy z mianowania, a jedynym warunkiem przyznającym prawo do otrzymania środków na zagospodarowanie jest posiadanie statusu funkcjonariusza służby stałej, przy czym środki te służą w związku z mianowaniem do tej służby. Sąd nie podzielił tu zarzutu strony pozwanej, jakoby w zamyśle ustawodawcy środki te miały służyć jedynie funkcjonariuszom nowowstępującym do służby, albowiem nie ma to potwierdzenia w żadnym przepisie ustawy, natomiast dokonana przez Ministerstwo Finansów interpretacja nie wiąże Sądu i nie ma oparcia w brzmieniu art. 85 ustawy.

Zdaniem Sądu. wobec identycznych praw i obowiązków funkcjonariuszy celnych, nie jest dopuszczalne różnicowanie przez stronę pozwaną funkcjonariuszy na dwie grupy: lepszą, która wstępuje dopiero do służby, otrzymuje akt mianowania i służy jej prawo do uzyskania środków na zagospodarowanie i gorszą, tj. tę, której stosunek służbowy powstał na podstawie przekształcenia, obowiązki ma takie same, a przysługują jej węższe uprawnienia i odmawia jej się środków na zagospodarowanie. Takie działanie strony pozwanej nie ma - w ocenie Sądu - uzasadnienia w przepisach cyt. ustawy, a nadto prowadzi do dyskryminującego traktowania tej grupy funkcjonariuszy.

Mając na uwadze powyższe, sąd uznał. iż roszczenie powoda zasługuje w całości na uwzględnienie i zgodnie z treścią art. 85 cyt. ustawy, funkcjonariuszowi przysługują środki na zagospodarowanie w wysokości jednomiesięcznego uposażenia należnego w dniu tego mianowania i przyznał powodowi środki na zagospodarowanie w wysokości równej wynagrodzeniu jakie otrzymał w dniu 01 lipca 2010 roku.

Zdaniem Zarządu Krajowego Związku Zawodowego Szczególnego Nadzoru Podatkowego i Akcyzy zestawiając powyższy wywód składu orzekającego z tezami przedstawionymi w kwestionowanej przez nas interpretacji Departamentu Prawnego Ministerstwa Finansów racjonalnym i oczywistym jest uznanie uzasadnienia wyroku za podstawę prawidłowej interpretacji zapisu art. 85 ustawy o Służbie Celnej. Tym samym dalsze powoływanie się na interpretację Departamentu Prawnego Ministerstwa Finansów numer PR-032/31/2010/ZLX/1872, uważamy za nieuprawnione i sprzeczne z wywoływaniem sądu. Wobec braku stosownych zapisów w ustawie o Służbie Celnej za niedopuszczalne uważamy możliwość różnego traktowania funkcjonariuszy mianowanych do służby stałej, gdyż w naszym przekonaniu zachodzi w tym przypadku działanie niezgodne z art. 18^{3a} ustawy z dnia 26 czerwca 1974 roku Kodeks pracy (Dz.U. Nr 24, poz. 141, ze zm.), który brzmi: §1. Pracownicy powinni być równo traktowani w zakresie nawiązania i rozwiązania stosunku pracy, warunków zatrudnienia, awansowania oraz dostępu do szkolenia w celu podnoszenia kwalifikacji zawodowych, w szczególności bez względu na płeć, wiek, niepełnosprawność, rasę, religię, narodowość,

przekonania polityczne, przynależność związkową, pochodzenie etniczne, wyznanie, orientację seksualną, a także bez względu na zatrudnienie na czas określony lub nieokreślony albo w pełnym lub w niepełnym wymiarze czasu pracy.

§2. Równe traktowanie w zatrudnieniu oznacza niedyskryminowanie w jakikolwiek sposób, bezpośrednio lub pośrednio, z przyczyn określonych w § 1.

Ponadto dysponujemy także opinią prawną z dnia 30 września 2010r. wydaną przez kancelarię „BURZAŁA Kancelaria Radców Prawnych i Adwokatów” z Poznania. Na nasze zapytanie czy osobie, która stała się funkcjonariuszem celnym, w myśl zapisu art. 99 ust. 7 przysługują środki na zagospodarowanie wynikające z zapisu art. 85, orzeczono, cyt.:

„Funkcjonariuszowi służby stałej, w związku z mianowaniem do tej służby, przysługują środki na zagospodarowanie w wysokości jednomiesięcznego uposażenia w dniu tego mianowania (art. 85 ustawy o służbie celnej).

Stosunek służbowy funkcjonariusza służby celnej może powstać w drodze wydania aktu mianowania na podstawie art. 82 ustawy o służbie celnej lub też na podstawie art. 99 ust. 7 ustawy o służbie celnej.

Wymienione dwa sposoby powstania stosunku służbowego wywołują te same skutki w sferze praw i obowiązków funkcjonariuszy celnych. W naszym przekonaniu nie jest dopuszczalne rozróżnienie na funkcjonariuszy „lepszycy” tj. których stosunek służbowy powstał w drodze odrębnego aktu mianowania i w związku z czym przysługują im szersze uprawnienia w zakresie warunków zatrudnienia i płacy i na funkcjonariuszy „gorszych” tj. takich, których stosunek służbowy powstał na podstawie przekształcenia co skutkuje tym, że przysługują im węższe uprawnienia w zakresie warunków zatrudnienia i płacy.

W przepisach ustawy o służbie celnej brak przepisu, który pozwalałby różnicować funkcjonariuszy celnych ze względu na podstawę nawiązania stosunku służbowego – mianowania. Dotyczy to nawiązania stosunku służbowego - mianowania na podstawie aktu administracyjnego mianowania czy też z mocy prawa w drodze przekształcenia stosunku pracy pracownika służby cywilnej w stosunek administracyjnoprawny mianowania pracownika służby celnej.

Środki na zagospodarowanie będą zatem przysługiwały funkcjonariuszowi służby stałej w związku z mianowaniem do tej służby i to bez względu na sposób kreowania zatrudnienia na podstawie mianowania. Czy to w drodze odrębnego aktu administracyjnoprawnego, czy też z mocy samego prawa na podstawie przekształcenia na podstawie art. 99 ust. 7 ustawy o służbie celnej”.

Jak widać opinia powyższa jest zbieżna z orzeczeniem Sądu Rejonowego w Legnicy!

Z kolei, zgodni jesteśmy co do treści art. 3 ust 2, oraz art. 13 ust 1 cytowanej w piśmie Pana ministra ustawy z 06.07.1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. nr 19, poz. 145 ze zm.), jednakże w w/w sprawie wydana opinia przez radcę zatrudnionego w Departamencie Prawnym Ministerstwa Finansów

w wyniku której dokonano interpretacji art. 85 cytowanej wyżej ustawy o Służbie Celnej wg kilku wyroków niezawisłych Sądów Rzeczypospolitej Polskiej budzi poważne zastrzeżenia. Za zasadne uważamy wskazać, iż cytowana ustawa o radcach prawnych zawiera też zapisy (podkr. nasze):

Art. 9. 1. Radca prawny wykonujący zawód w ramach stosunku pracy zajmuje samodzielne stanowisko podległe bezpośrednio kierownikowi jednostki organizacyjnej.

Art. 16. 1. Oceny pracy zawodowej radcy prawnego dokonuje kierownik jednostki organizacyjnej, po zasięgnięciu opinii radcy prawnego wskazanego przez radę okręgową izby radców prawnych.

Wierzimy, że jako Szef Służby Celnej jest Pan, Panie Ministrze osobą godną zaufania, stojącą niezłomnie na straży porządku prawnego. Oczekujemy zatem, iż nasze dążenia do równego traktowania wobec prawa wszystkich funkcjonariuszy spotkają się z Pańskim zrozumieniem i poparciem, czego skutkiem będą odpowiednie sugestie skierowane do dyrektorów Izb Celnych.

Z wyrazami szacunku

Mirosław Sałata
sekretarz
(*podpis na oryginale*)